

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget fremsættes samtidigt med et forslag fra skatteministeren til lov om ændring af ligningsloven (kulturstøtte), efter hvilket der på nærmere angivne vilkår åbnes mulighed for fradrag for gaver, som selskaber yder til foreninger, stiftelser, institutioner m.v., der anvender deres midler til fordel for kunst og kultur.

Lovforslagene fremsættes med det fælles hovedsigte at stimulere det samarbejde, der ikke mindst i de senere år har udviklet sig mellem kulturliv og erhvervsliv, og som bygger på en vågnende forståelse af, at både erhvervslivet og kulturlivet, som ligeværdige dele af samfundsmønsteret, gennem en yderligere tilnærmelse til hinanden vil kunne opnå store fordele.

Kulturlivet vil således i nær kontakt med et aktivt erhvervsliv kunne få flere og bredere samfundsmæssige berøringsflader og dermed mulighed for – både nationalt og internationalt – at nå ud til andre og nye kredse end normalt muligt for det kulturelle budskab. Gennem supplerende støtte fra erhvervslivet vil der samtidig skabes rammer for, at det kulturelle mønster bliver mere flerstrengt end et kulturliv, der alene er baseret på offentlig støtte.

Erfaringer synes at vise, at almindelig trivsel og økonomisk vækst i vid udstrækning bygger på et aktivt og engageret kulturliv, og på lokalt plan landet over er der med dette for øje etableret et konstruktivt samarbejde mellem offentlige myndigheder og det stedlige erhvervsliv.

Det er ud fra beslægtede samfundsbestemte hensyn, at man også i mange andre lande har overvejet, hvorledes man fra det offentliges side kan medvirke til yderligere at stimulere samspillet mellem kulturlivet og erhvervslivet. I den løbende debat har en række mere eller mindre velkendte synspunkter været fremført imod privat støtte til kulturlivet. Det er blevet hævdet, at reklameindslagene ville omklamre eller forvanske det kulturelle budskab, og at kun de veletablerede og velkendte aktiviteter og udtryksformer vil kunne forvente

støtte på bekostning af f.eks. det mere eksperimenterende.

Erfaringer fra såvel Danmark som andre europæiske lande tyder på, at udviklingen har overhalet disse påstandes aktualitet. Der kan spores stor tilbageholdenhed, hvad angår reklameindslagenes dominans, og i erhvervslivet en høj grad af interesse for at knytte firmanavnet til mere progressive aktiviteter. I denne sammenhæng kan det være rimeligt at pege på, at lovforslaget om fradragsret for gaver, ved ikke at gøre gaven betinget af en opnået reklameværdi, netop åbner øget mulighed for at støtte mere eksperimenterende indslag og aktiviteter.

De her fremførte bemærkninger må ses i lyset af, at det med lovforslagene ikke på nogen måde er tanken at reducere det offentlige økonomiske engagement i støtten til kultur og kunst. Tilskudene fra erhvervslivet skal alene fremtræde som supplement hertil i lighed med den store støtte, kunst- og kulturlivet har modtaget og fortsat modtager fra en lang række private fonde, der ad denne vej stærkt har medvirket til et mere righoldigt og vidtspændende kulturliv.

Lovforslaget om fradragsret for gaver fremtræder skattemæssigt som et supplement til bestemmelserne i statsskattelovens § 6 og ligningslovens § 8. Efter disse bestemmelser kan reklameudgifter fradrages, når der opnås en reklame, der svarer til bidragets størrelse, og når firmaets identitet, navn eller mærke (logo) direkte fremgår af skiltning eller lignende.

Disse bestemmelser gælder ikke blot for reklameudgifter til kulturelle formål, men også til mange andre af samfundslivets aktiviteter, herunder idrætten.

På baggrund af hovedsigtet med nærværende lovforslag samt forslaget til ændring af ligningsloven omfatter disse ikke idrætssområdet.

Efter forslaget om ændring af ligningsloven lægges afgørelsen af, hvilke institutioner m.v. som skal være berettigede til at modtage gaver – med fradragsret for gaverne til følge – over til et nævn.